

Motion till riksdagen 2019/20:1133

av **Yasmine Bladelius (S)**

Nollvision för barnfattigdom

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en nollvision och en översyn av den ekonomiska familjepolitiken med syfte att bekämpa barnfattigdomen i Sverige och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I ett demokratiskt välfärdssamhälle är det en självklarhet att alla barn ska få lika goda förutsättningar att lyckas i livet. Alltför många barn växer dock upp i hushåll med knappa ekonomiska marginaler. Skillnaderna i ekonomiska förutsättningar i olika hushåll riskerar att slå hårt mot barns självförtroende och självkänsla, vilket får livslånga konsekvenser för barnens utveckling. Därför behövs kraftfulla insatser för att bekämpa barnfattigdomen.

Bristen på ekonomiska marginaler innebär för många barn att kylskåp och skafferi står tomma och att barnen därmed riskerar att gå med tomma magar. Det innebär också att barnen inte kan bekosta aktiviteter som andra barn deltar i, såsom kultur- och idrottsaktiviteter. För barnen är det inte heller en självklarhet att få sin födelsedag firad eller att kunna åka bort under loven på en sol- eller skidsemester.

Men den innebär också sånt som många av oss tar för givet. Exempelvis hur 50-lappen till skridskohyrningen eller matsäcken till utflykten skapar en enorm ångest och oro för både barn och föräldrar. Eller hur magontet kryper sig tätt in på när vintern närmar sig med vetskapen om att nya vinterkläder måste inhandlas då de förra växts ur.

Enligt Rädda Barnens senaste årsrapport om barnfattigdom i Sverige från 2018 lever 186 000 barn i ekonomisk utsatthet. Med detta menas att barnen växer upp i familjer som har en låg inkomststandard och som får försörjningsstöd. Men långt många fler familjer lever på marginalen och klarar inte av extra, men nödvändiga, utgifter.

Forskning från Göteborgs universitet av forskarna Björn Gustafsson och Torun Österberg, där de undersökt inkomstfördelningens utveckling i Sverige sedan 80-talet, pekar på föräldrarnas utbildningsbakgrund som en viktig faktor. Hälften av alla barn

som har föräldrar födda utomlands och med som mest grundskoleutbildning riskerar att växa upp i barnfattigdom.

Vi vet också hur viktigt det är för barn att föräldrarna har ett arbete med schyst lön att gå till. Det är därför naturligt att det för att bekämpa barnfattigdomen krävs stora och riktade utbildnings- och arbetsmarknadsinsatser mot föräldrarna med målet att få dem i arbete till schysta löner.

Barnbidraget har ett starkt folkligt stöd och gör störst skillnad för de barnfamiljer som har de minsta ekonomiska marginalerna. Därför behöver barnbidraget regelbundet höjas om det ska leva upp till sitt omfördelande syfte.

Den svenska skolan måste vara helt avgiftsfri, och kultur-, fritids- och idrottsaktiviteter måste tillgängliggöras för att alla barn, oavsett storleken på förälderns plånbok, ska kunna delta.

Barnfattigdomen är inte ödesbestämd och går att bekämpa om den politiska viljan finns. En nollvision för barnfattigdom och en översyn av den ekonomiska familjepolitiken med syfte att bekämpa barnfattigdomen i Sverige bör tas fram.

Yasmine Bladelius (S)